

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17Pc/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117233910
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5117233910.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľky: K. S., nar. X.X.XXXX, bytom B. S. C. XXX/X, D., právne zastúpená Advokátska kancelária ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455, proti odporcovi: T. S., nar. XX.X.XXXX, bytom V. A. XX, D., právne zastúpený Advokátska kancelária M Kojtalová, s.r.o., so sídlom Antona Bernoláka 51, Žilina, IČO: 47 258 608, o zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 280 eur mesačne s účinnosťou od 15.12.2017 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

II. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 15.12.2017 do 31.12.2019 vo výške 1.624,50 eur súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať, a to v mesačných splátkach po 135 eur k rukám navrhovateľky spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

III. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky z a m i e t a.

IV. Týmto s a m e n í rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 12C/166/2001 zo dňa 25.6.2003 v časti výživného navrhovateľky.

V. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 14.12.2017 domáhal zvýšenia výživného určeného rozhodnutím Okresného súdu Žilina sp. zn. 12C/166/01 zo dňa 25.6.2003 zo sumy 100 eur mesačne na sumu 400 eur mesačne počnúc odo dňa podania tohto návrhu. Uviedla, že odporca je otcom a od posledného určenia výšky vyživovacej povinnosti ubehlo 16 rokov. V súčasnosti je študentkou 2. ročníka Lekárskej fakulty Univerzity Palackého v Olomouci, čím sa jej podstatne zmenili a narástli náklady spojené hlavne s jej štúdiom. Otec jej okrem poslednej určenej výšky výživného prispieva nepravidelne sumou 30 eur posledné štyri roky. Celú starostlivosť zabezpečuje jej matka, ktorá je zamestnaná ako všeobecná lekárka a jej mesačný príjem je 625 eur.

2. Odporca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23.1.2018 k podanému návrhu uviedol, že od školského roka 2015/2016, kedy sa navrhovateľka začala pripravovať na štúdium na vysokej škole, sa podieľal na nákladoch finančne a osobnou starostlivosťou a prispieval navrhovateľke nepravidelne poskytnutím vreckového nad rámec vyživovacej povinnosti nákupom oblečenia, stravy, záujmových aktivít. V polovici novembra 2017 ho obe plnoleté dcéry Kristína a Michaela požiadali o ďalšie navýšenie výživného, pričom súhlasil z dôvodu zmeny objektívnych skutočností a požiadal o zoznam aktuálnych

výdavkov, ktoré mu boli doručené 3.12.2017 (podľa tohto zoznamu ide o pravidelné výdavky v sume cca 330 eur/mesačne) a skôr ako došlo k dohode o zmene navrhovateľka podala tento návrh. Namietal v návrhu uvádzanú výšku príjmu matky navrhovateľky, ktorá má špecializáciu všeobecná lekárka so špecializáciou v odbore interná medicína, pričom lekár s uvedenou kvalifikáciou má zákonom stanovenú mzdu vo výške 2,3 násobku priemernej mzdy. Matka pracuje ako všeobecný lekár SZČO, je konateľkou firmy E-medical s.r.o., v rámci ktorej prevádzkuje ambulanciu všeobecného lekára v obci Varín, a teda skutočný zdokladovateľný i nezdokladovateľný príjem lekára súkromnej ambulancie je možné určiť iba odhadom a je porovnateľný s lekárom v nemocnici, kedy mesačný čistý príjem je okolo 2.300 až 2.700 eur. S ohľadom na uvedené skutočnosti navrhoval zvýšiť výživné na navrhovateľku v sume 200 eur od januára 2018.

3. Okresný súd Žilina rozhodnutím č.k. 17 Pc/36/2017-115 zo dňa 28.10.2018 odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky výživným vo výške 220 eur mesačne s účinnosťou od 15.12.2017 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky; nedoplatok na výživnom za obdobie od 15.12.2017 do 31.10.2018 vo výške 319 eur súd povolil odporcovi splácať, a to v mesačných splátkach po 30 eur k rukám navrhovateľky spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody splátok a vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol.

4. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací rozsudkom č.k. 8CoP/20/2019-183 zo dňa 31.5.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že v ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie doplniť dokazovanie a v zmysle vyhadávacej zásady, vzťahujúcej sa na nesporné konania, bude potrebné zistiť pravidelné a nepravidelné príjmy a výdavky otca a matky navrhovateľky od r. 2017 doposiaľ, taktiež aj ich majetkové pomery a po vyhodnotení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vykonať porovnanie okolností v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom s okolnosťami zistenými v súčasnej dobe a na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení právne posúdiť.

5. Okresný súd v ďalšom konaní doplnením dokazovania ohľadom zárobkových a majetkových pomerov rodičov navrhovateľky mal zistené, že čistý mesačný príjem otca (čl. 206-209) predstavoval spolu sumu: za r. 2017 - 1.327.322 CZK, priemerný čistý mesačný príjem 110.610 CZK (4.335,77 eur t.j. 1 eur 25,511 CZK), za rok 2018 - 1.342.441 CZK, priemerný čistý mesačný príjem 111.870 CZK (4.385,16 eur t.j. 1 eur 25,511 CZK) a za rok 2019 od 1/19 do 7/2019 - 776.300 CZK, priemerný čistý mesačný príjem 110.900 CZK (4.347,14 eur t.j. 1 eur 25,511 CZK) eur. Otec vlastní nehnuteľný majetok, rodinný dom v Žiline, v ktorom býva len svojou dcérou mal. Emou, užíva služobné motorové vozidlo, ktoré nemá vo vlastníctve. Podľa udania otca výdavky predstavujú (čl. 10, 104) vyživovacia povinnosť na tri dcéry, hypotéka 660 eur (splátka v súčasnosti 809 eur), inkaso 192 eur, drogéria 30, telefón 35, TV+ internet 39 eur, údržba domu 30 eur, poisťky 160 eur (z toho 30 eur na Kristínu), ostatné výdavky pre osobnú potrebu (oblečenie, šport, odborná literatúra) v sume 235 eur, dochádzanie do práce 100 eur, strava 250 eur. V doplnení uviedol, že jeho mesačné výdavky (čl. 104) sú poisťenie 125 eur, výživné 400 eur, hypotéka 660 eur, inkaso 120 eur, telefón, internet, TV - 75 eur, strava 400 eur, oblečenie, drogéria 400 eur, voľný čas, šport, dovolenka - 300 eur. Výdavky na dcéru Emu (študentka 4. ročníka gymnázia v Žiline) predstavujú 200 eur mesačne (škola 25 eur, oblečenie 50 eur, kozmetika lieky 35 eur, telefón 15 eur, plávanie, flauta 75 eur). Dcére Michaele, ktorá študuje na vysokej škole v Brne platí 250 eur mesačne.

6. Matka navrhovateľky je zamestnaná vo svojej vlastnej spoločnosti E-MEDICAL, s.r.o. Žilina a čistý príjem matky (čl. 18, 21, 214) predstavoval spolu sumu: za r. 2017 - 8.188,58 eur, priemerný čistý mesačný príjem 682,38 eur, za rok 2018 vymeriavací základ spolu sumu 10.558,97 eur, priemer mesačne 879,91 eur, za rok 2019 od 1/19 do 9/2019 - čistý príjem spolu 6.469,44 eur, priemerný čistý mesačný príjem 718,82 eur. Z vyjadrení matky navrhovateľky (svedok na pojednávaní dňa 6.11.2019) vyplynulo, že z funkcie konateľa nemá vyplácanú žiadnu mzdu, podiely na zisku boli vyplatené minulý rok a to za rok 2008, 2009 a 2010 okolo 10.017 eur. Ďalšie podiely zo zisku z iných rokov jej vyplácané neboli, minulý rok bola vlastne strata vo firme. Je výlučnou vlastníčkou štvorizbového bytu, motorové vozidlo je vo vlastníctve spoločnosti E-medical. Podľa udania matky výdavky predstavujú sumu 180 eur mesačne nájom, elektrina 40 eur, internet s pevnou linkou 31 eur, komunálny odpad 21,70 eur za každú osobu, daň z nehnuteľnosti 16,60 eur ročne. Ako výdavky uviedla stavebné sporenie mladšia dcéra 19,90 eur mesačne, staršia dcéra 40 eur, ďalej výdavky mesačne na stravu od 200-300 eur, drogéria 40-150 eur. Výdavky na dcéru spojené so štúdiom hradí zo svojich prostriedkov mesačne 350 eur.

7. Navrhovateľka zotrvala na podanom návrhu a žiadala zvýšiť výživné na sumu 400 eur. Je študentkou 4. ročníka, jej výdavky sa nezmenili a tie, ktoré sú spojené so štúdiom tvoria súhrnne 440 eur mesačne a ďalšie výdavky, ktoré za ňu uhrádza matka v mieste trvalého bydliska sú v súhrnnej sume 204 eur. Odôvodnené výdavky spojené so štúdiom sú to výdavky na bývanie v Olomouci mesačne 3.300 CZK, strava okrem obedov predstavuje 923,90 CZK, obedy 60 CZK x 17 dní = 1.020 CZK, cestovné vlak 8x tam aj späť 1.043 CZK, cestovné MHD na tri mesiace 450 CZK, preukaz ISIC ročne 250 CZK, náklady do školy 1.749 CZK, oblečenie 1.925,75 CZK, kozmetika 557,90 CZK, iné 112 CZK. Matka navrhovateľky uhrádza pravidelné náklady za navrhovateľku v mieste trvalého bydliska vo výške 204 eur mesačne (výdavky na bývanie, stravu, mobilný telefón, očkovanie). Navrhovateľka je odkázaná na vyživovaciu povinnosť rodičov voči nej, pričom matka okrem bežných výdavkov na náklady za bývanie uhrádza aj mimoriadne výdavky, a to napr. ubytovanie v mieste štúdia, podporu vždy na začiatku školského roka, uhrádza jej dovolenky, poskytuje jej aj vreckové a naproti tomu otec okrem vyživovacej povinnosti, ktorú uhrádza na účet sa iným spôsobom nepodieľa na starostlivosti. V ďalšom konaní predložila prehľad platieb o úhradách otca na výživnom v období december 2017 až november 2019 (čl. 234).

8. Odporca zotrval na svojich vyjadreniach a udával, že výška výživného v sume 400 eur tak, ako žiada navrhovateľka je neúmerná k pomeru výdavkov, ktoré sú spojené s jej štúdiom, jej životným štýlom. Prijem odporca je priemerne 2.600 eur mesačne. Pokiaľ ide o predložené výdavky spojené so štúdiom cestovné MHD v celej výške je počítané do mesačných nákladov, pričom má byť rozdelené na tri mesiace, karta ISIC ide o ročný poplatok. Náklady na byt, ktoré hradí matka, pričom navrhovateľka sa v byte nezdržiava trvale, ale len počas víkendov. V rámci dohody je prijateľné výživné 260 eur, keďže od navrhovateľky neboli preukázané náklady vyššie ako 350 eur. Odporca sa nevyhýba vyživovacej povinnosti, ktorú voči svojej plnoletej dcére má, túto vyživovaciu povinnosť vo zvýšenej miere plnil od začiatku r. 2018 vo výške 200 eur. Plnil ju s tým, že si bol vedomý toho, že náklady na jej štúdium a ostatné životné náklady vzrástli od doby, kedy bolo určené pôvodné výživné. Navrhovateľka na začiatku preukazovala svoje oprávnené náklady, postupne ich menila. Žalovaný nemá vyživovaciu povinnosť len voči navrhovateľke, ale ešte aj voči jej sestre a voči jej nevlastnej sestre, mal. Eme a voči všetkým si plní tieto vyživovacie v rovnakej miere. Predložil prehľad úhrad na výživnom (čl. 230) a naposledy uhradil výživné v novembri 2019 a to na účet navrhovateľky.

9. Súd mal súd zistené (z listín predložených účastníkmi konania čl. 237-239, 244-245), že za čas od 12/2017 do 11/2019 otec zaplatil na výživnom celkovú sumu 5.309 eur (12/2017 - 100 eur + 30 eur; 1/2018 - 200 eur, 2/2018 - 200 eur, 3/2018 - 200 eur, 4/2018 - 200 eur, 5/2018 - 200 eur, 6/2018 - 200 eur, 7/2018 - 200 eur, 8/2018 - 200 eur, 10/2018 - 200 eur, 10/2018 - 200 eur, (10 x 200); 11/2018 - 220 eur + 30 eur, 12/2018 - 220 eur + 30 eur, 1/2019 - 250 eur, 1/2019 - 220 eur + 30 eur, 2/2019 - 250 eur, 2/2019 - 220 eur + 30 eur, 5/2019 - 220 eur + 30 eur, 6/2019 - 220 eur + 30 eur, 7/2019 - 220 eur + 30 eur, 8/2019 - 220 eur + 30 eur, (10 x 250); 9/2019 - 220 eur + 17 eur, 10/2019 - 220 eur, 11/2019 - 220 + 2 eur. Výška otcom zaplateného výživného v ďalšom konaní nebola namietaná.

10. V konaní je nesporné, že navrhovateľka je v akademickom roku 2019/2020 študentom 4. ročníka prezenčného štúdia - Vysoká škola Univerzita Palackého v Olomouci, lekárska fakulta.

11. Z obsahu rozsudku Okresného súdu Žilina 12C/166/01 zo dňa 25.6.2003 súd zistil, že v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov k maloletým deťom odporca - otec bol zaviazaný prispievať na výživu v tom čase mal. Kristíny sumou 3.000 Sk mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 10.9.2003.

12. Ústavnoprávny základ ochrany rodiny a rodičovstva je obsiahnutý v článku 32 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“) a konkrétne článok 32 ods. 4 Listiny garantuje rodičom právo starostlivosti o deti a ich výchovu a naopak, deťom zaisťuje právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Starostlivosť o dieťa a jeho výchovu je predpokladaná zabezpečením materiálnych i nemateriálnych podmienok toho, aby dieťa mohlo v prirodzenom rodinnom prostredí rozvíjať všetky svoje osobné schopnosti a možnosti. Pokiaľ ide o materiálne podmienky výchovy, tie sa realizujú prostredníctvom vyživovacej povinnosti rodičov voči dieťaťu, ktorá je uložená Zákonom o rodine, teda zákonom, ktorý upravuje podrobnosti tejto ochrany a na ktorý v tomto zmysle odkazuje článok 32 ods. 6 Listiny. Vyživovacia povinnosť, na ktorú má dieťa právo, sa vzťahuje zásadne na oboch rodičov, pričom stanovenie ich rozsahu vo veci kritérií

vyplývajú z konkrétnych ustanovení Zákona o rodine (schopností, možností a majetkových pomerov rodičov), pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej zákon o rodine) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. V ustanovení § 62 ods. 2 zákona o rodine je povinnosť rodičov platiť výživné na svoje deti viazané na ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery s bezprostredným právom dieťaťa podieľať sa na ich životnej úrovni. V uvedenom ustanovení je daný základ pre určenie jej výšky. Na strane povinného rodiča sú rozhodujúce v prvom rade jeho zárobkové schopnosti, možnosti a majetkové pomery, životná úroveň, počet iných vyživovacích povinností. Na strane dieťaťa treba prihliadať na jeho oprávnené potreby s ohľadom na vek, zdravotný stav, záujmy a prípravu na budúce povolanie.

15. Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

16. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. K zmene pomerov môže dôjsť na strane oprávneného, povinného alebo na oboch stranách. Podľa okolností konkrétneho prípadu môže ísť o subjektívne ako aj objektívne skutočnosti, o zmenu v oblasti príjmových pomerov, výdavkov, celkových majetkových pomerov. V praxi sa najčastejšie uplatňujú nasledujúce dôvody a to zmena potrieb dieťaťa z dôvodu začiatku plnenia školskej dochádzky, prechod medzi jednotlivými stupňami školského systému, zmena zdravotných pomerov, strata zamestnania, dlhodobá práceneschopnosť, vznik novej vyživovacej povinnosti, odpadnutie zákonnej podmienky pre vyživovacu povinnosť - nadobudnutie spôsobilosti samostatne sa živiť. Zmena pomerov musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene.

17. V prejednávanvej veci súd vykonal vo veci dokazovanie podľa vyššie uvedených zásad a dospel k záveru, že sú splnené zákonné hmotnoprávne podmienky a to zmena pomerov na zvýšenie vyživovacej povinnosti odporcu ako otca voči navrhovateľke. O výživnom navrhovateľky bolo naposledy rozhodnuté v spojenom konaní o rozvod manželstva rodičov dieťaťa a odporca ako otec bol zaviazaný prispievať na výživu v tom čase maloletej sumou 99,58 eur mesačne. Pri zmene výšky výživného sú rozhodujúce nasledovné kritériá - 1. zmena pomerov v období od doby pôvodnej úpravy výživného, 2. ako sa zmena pomerov odzrkadľuje v odôvodnených potrebách osoby odkázanej na výživu a 3. aká zmena nastala v pomeroch osoby povinnej, resp. či nastala taká zmena pomerov v možnostiach a schopnostiach výživou povinnej osoby, ktorá by neumožňovala zmenu výšky výživného. Je nesporné, že od doby pôvodnej úpravy výživného (2003) nastala zmena pomerov hlavne na strane navrhovateľky, ktorá zdôvodňuje aj zmenu výšky výživného. Táto zmena u osoby oprávnenej na výživné (dospeljej dcéry) sa prejavila vo zvýšených nákladoch súvisiacich s jej štúdiom na VŠ a mimo miesta trvalého bydliska. Kým v dobe pôvodnej úpravy mala vek 6 rokov, v dobe podania žaloby, ale i v dobe rozhodovania súdu je študentkou vysokej školy a dennou formou pripravuje sa na svoje budúce povolanie. Možno teda konštatovať, že nesporne k zmene pomerov na strane oprávnenej - navrhovateľky došlo v súvislosti s uplynutím dlhšieho časového obdobia od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca v roku 2003 do času uplatnenia nároku na zvýšenie výživného podaním návrhu dňa 14.12.2017. Je zrejmé, že s pribúdajúcim vekom sa zvyšovali jej výdavky na úhradu základných životných potrieb (strava, oblečenie, atď.) a došlo aj k zvýšeniu ostatných životných nákladov (ceny energií, úhrady za bývanie, atď.). Tieto skutočnosti neboli účastníkmi konania rozporované. U osoby povinnej t.j. otca pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, naďalej je zamestnaný má pravidelný príjem.

18. Podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ sa dieťa pripravuje na budúce povolanie štúdiom, ktoré znemožňuje výkon pravidelnej pracovnej činnosti bez ohľadu na možnosť vykonávať prácu, nie je pre potreby určenia vyživovacej povinnosti sa schopné samo živiť a vyživovacia povinnosť rodičov voči nemu zostáva zachovaná. V súvislosti s ubytovaním plnoletej navrhovateľky na private, nákupom rôznych skript a školských potrieb sú bezpochyby spojené vyššie výdavky než v dobe pôvodnej úpravy. Súd predpokladá, že vysoké náklady dospeljej študujúcej dcéry si obaja rodičia uvedomujú a sú im veľmi dobré známe výdaje, resp. rozsah výdajov, ktoré s vysokoškolským štúdiom súvisia. Súd nepochybuje o tom, že majetková situácia otca dospeljej dcéry je podstatne vyššia než matky, hoci vyššia životná úroveň, väčší rozsah majetkovej situácie, alebo kvalitnejšia majetková situácia druhého rodiča nemôže byť jediným

kritériom, aby iba tento rodič plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom, pretože vyživovacia povinnosť je zákonná, táto povinnosť zaťažuje obidvoch rodičov. Bolo nesporné, že navrhovateľka so svojim otcom v spoločnej domácnosti nežije a na bežné výživné otec pravidelne finančne prispieva na oprávnené potreby navrhovateľky sumou 220 eur a podľa vyjadrení navrhovateľky sa inou formou na jej potreby nepodieľa. Otec sa v podstate zvýšení vyživovacej povinnosti nebránil, namietal výšku výživného, ktorú požadovala navrhovateľka.

19. Po tom, ako súd zistil, aké sú osobné, majetkové a zárobné pomery rodičov v posudzovanom období pri určení vyživovacej povinnosti súd vychádzal zo zistenia, že obaja rodičia navrhovateľky sú zamestnaní, majú pravidelný zdroj príjmu, obaja majú vyživovaciu povinnosť. Súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že výdavky oboch rodičov spojené so zabezpečením bývania, stravy (t.j. osôb, voči ktorým majú zákonnú vyživovaciu povinnosť) sú porovnateľné, pričom časť odôvodnených potrieb môžu hradiť aj z rodinného prídavku. Práve lepšia príjmová a majetková situácia otca umožňuje, aby otec dcéru uhradzoval zvýšené náklady štúdia ale i bežného života, kedy odôvodnenou úlohou rodiča je viesť svoje dieťa k získaniu vzdelania a tým potrebných predpokladov na sebarealizáciu, ako aj povinnosť participovať na nákladoch vzdelania.

20. V ďalšom bolo významné či má v možnostiach a schopnostiach otec, vzhľadom na svoj príjem uhradzovať výživné sumou 400 eur mesačne. Otec túto okolnosť namietal, poukázal na svoje príjmové pomery, majetkovú situáciu a ešte ďalšiu vyživovaciu povinnosť, ktorú má nielen voči navrhovateľke, druhej dcéru V. ktorá je študentkou vysokej školy v 2. ročníku a ktorej otec prispieva na výživu sumou 250 eur ale i voči ďalšej dcéru Z. študujúcej v 4. ročníku Gymnázia, kedy výdavky špecifikoval sumou 200 eur. Je potrebné poznamenať, že oprávnené potreby detí závisia od veku, zdravotného stavu a výživné slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb: jedlo, ošatenie, obuv, bývanie atď., ale aj ďalších odôvodnených potrieb: vzdelávanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a podobne. Podľa názoru súdu relevantné pomery (rodinná situácia, príjmové pomery, ale i existujúca ďalšia vyživovacia povinnosť otca) umožňujú, aby otec sa podieľal na zvýšených nákladoch dcéry K. a zvýšil výživné na sumu 280 mesačne od 15.12.2017 do budúcnosti a túto sumu považuje za primeranú odôvodneným mesačným potrebám navrhovateľky vzhľadom na jej vek a vysokoškolské štúdium mimo miesta trvalého bydliska. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľky zamietol.

21. Zároveň súd stanovil nedoplatok na výživnom za obdobie od 15.12.2017 do 31.12.2019 vo výške 1.564,50 eur. Nedoplatok výživného v posudzovanom období od 15.12.2017 (t.j. odo dňa podania návrhu) do 31.12.2019 (t.j. do konca mesiaca, v ktorom bol rozsudok vyhlásený) za 24 mesiacov a 17 dní (24 x 280 + 153,50 eur) predstavuje sumu 6.873,50 eur a po odpočítaní prijatých úhrad výživného do 31.12.2019 v sume 5.309 eur teda rozdiel predstavuje nedoplatok na výživnom v sume 1.564,50 eur, na ktorú sumu súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke. Súd prihliadal na výšku nedoplatku a zaviazal nedoplatok na výživnom splácať v mesačných splátkach po 135 eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia pod stratou výhody splátok s tým, že ak tieto nebudú dodržané, môže navrhovateľka žiadať zaplatenie celého nedoplatku výživného, ktoré právo však môže použiť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

23. Podľa § 232 ods. 3, 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť splniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

24. Z dôvodu zmeny výšky výživného preto súd konštatoval aj zmenu rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 12C/166/2001 zo dňa 25.06.2003 v časti výživného navrhovateľky.

25. Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenia § 52 CMP, v zmysle ktorého zákonného ustanovenia, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.. V danom prípade vzhľadom na osobitosť konania (vo veci vyživovacej povinnosti rodič a dieťa) súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).